

Nr 39.

Ankom till Riksdagens kansli den 14 mars 1910, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t, angående förbud mot mausergevärs användande vid jakt.

(2. A.)

Uti en inom Andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling öfverlämnad motion, nr 169, har herr J. P. Jesperson hemställt, att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om införande af bestämmelse i gällande jaktstadga, att mausergevär icke må användas vid jakt.

Till stöd för sin hemställan har motionären anført följande:

»På senare åren hafva mausergevär alltmera kommit till användning vid jakt och hafva genom sin stora skottvidd vållat upprepade olyckshändelser, nu senast i Växjötrakten, där en yngling dödades och en annan svårt sårades af samma kula. Genom sin träffsäkerhet och den stora skottvidden hos mausergeväret ligger det en lockelse för en oerfaren jägare att skjuta på så långt håll, att han icke med säkerhet kan bedöma föremålet, hvarå han skjuter, hvilket varit vållande till åtskilliga olyckor, och dessutom kan det lätt inträffa, att någon kommer inom kulbanan, som kan vara flera tusen meter lång, om icke något föremål uppfångar kulan.

Det händer äfven ofta, till följd af den lilla kalibern hos dessa gevär och dess kraftiga genomträngningsförmåga, att särskildt större vildt, såsom älg och hjort, träffas af mausergevärets kula utan att falla eller

dödas, förrän det sprungit så lång vägsträcka, att skytten icke finner detsamma, och det kan då hända, att det skjutna djuret får länge ligga och plågas, innan döden följer, hvilket måste anses såsom svårt djurplågeri, hvarförutom förlust uppstår, om det döda djuret ej kan anträffas och tillvaratagas.»

Det inom arméen brukade mausergeväret af 6.5 millimeters kaliber har genom skytterörelsen fått en mycket stor spridning bland befolkningen i vårt land. Om detta gevär, såsom det uppgifves, mera allmänt begagnas vid jakt, förefinnes helt säkert stor fara, att allmänheten till följd af bristande försiktighet hos skyttarne blifver utsatt för olyckshändelser. Redan af denna anledning torde detta gevärs användning såsom jaktvapen vara förkastligt. Men äfven ur jaktvårdssynpunkt kunna invändningar göras mot mausergevärets användning vid jakt.

*Utskottets
yttrande.*

Det af motionären ifrågasatta förbudet, som torde afse arméens mausergevär, finner utskottet alltså befogadt. Men man vinner icke det af honom åsyftade mål utan att utsträcka förbudet till att omfatta alla kulgevär, som hafva stor genomträngningsförmåga och stor skottvidd.

Ett förslag uti ifrågavarande ämne föreligger redan till Kungl. Maj:ts pröfning. Inom jordbruksdepartementet tillkallade sakkunnige för revision af gällande jaktlagstiftning hafva nämligen föreslagit förbud mot användande vid jakt af »gevär af 7-millimeter eller mindre kaliber och af modell hufvudsakligen afsedd för krigsbruk».

Utskottet håller emellertid före att äfven ett sådant stadgande icke skulle blifva effektivt och kunna råda bot på de missförhållanden det är afsedt att afhjälpa, enär det finnes långskjutande gevär af annan modell, hvilkas användning till jaktändamål jämväl bör förbjudas.

Från åtskilliga fiskare i skärgården har framkommit begäran att vid ett eventuellt förbud mot mausergevärets användande vid jakt undantag måtte göras för säljakt, enär mausergeväret vore därtill särskildt lämpligt. Utskottet vill dock icke göra något uttalande i detta hänseende, så mycket mindre som denna liksom öfriga hithörande frågor torde få ett allsidigt bedömande vid den granskning, Kungl. Maj:t kommer att ägna de sakkunniges förslag, och då det är att hoppas, att Kungl. Maj:t snart förelägger Riksdagen ett förslag till nya lagbestämmelser om jakt, får utskottet hemställa,

att herr Jespersens förevarande motion icke må
till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 mars 1910.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.

Det skulle här antecknas, att herr *E. A. Lindblad* icke deltagit i
ärendets behandling inom utskottet.
